van de Commissie van 23 mei 1966 betreffende de berekening van de maximumbedragen van de restituties bij de uitvoer van zuivelprodukten naar derde landen en houdende intrekking van Verordeningen no. 41/65/EEG en no. 42/65/EEG (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening no. 46/67/EEG (2);

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het maximumbedrag van de restitutie voor de in Verordening no. 13/64/EEG vermelde basisprodukten, bedoeld in artikel 1 van Verordening no. 217/67/EEG en uitgevoerd naar derde landen in de vorm van in de bijlage van Verordening no. 13/64/EEG, gewijzigd bij Verordening no. 195/67/EEG, genoemde produkten, is vanaf 1 oktober 1967 gelijk aan het maximumbedrag van de restitutie dat op 1 oktober 1967 van toepassing is op dezelfde produkten voor uitvoer als zodanig naar de in de bijlage bij Verordening no. 56/66/EEG bepaalde zone I.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot alle Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 27 september 1967.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 september 1967

houdende verruiming van een tariefcontingent ten behoeve van de Bondsrepubliek Duitsland voor ferrosilicomangaan

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(67/617/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op de bepalingen van Protocol no. XI betreffende bepaalde ferrolegeringen, dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 1, sub b) en c),

Gelet op de beschikking van 1 maart 1966 (3) waarbij de Bondsrepubliek Duitsland werd gemachtigd om voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1966 voor ferrosilicomangaan van post 73.02 D van het gemeenschappelijk douanetarief een tariefcontingent van 21.300 ton met vrijdom van recht en een tariefcontingent van 11.700 ton tegen een recht van 0,9 % te openen,

Gezien de nota van 5 oktober 1966 waarmede de Bondsrepubliek Duitsland met name heeft verzocht de grootte van deze tariefcontingenten van 33.000 ton op 42.000 ton te brengen en voor deze aanvullende hoeveelheid van 9.000 ton vrijdom van recht te verlenen,

Overwegende dat de werkelijke behoeften van de Bondsrepubliek Duitsland ten aanzien van de invoer uit derde landen van de betrokken ferrolegering voor 1966 groter zijn gebleken dan de behoeften die bij de vaststelling van de beschikking van de Commissie van 1 maart 1966 konden worden voorzien; dat de cijfers betreffende de invoer en de uitvoer van deze ferrolegering, die niet in de Bondsrepubliek Duitsland wordt geproduceerd, in de laatste jaren het volgende verloop te zien hebben gegeven:

(1) PB no. 92 van 23. 5. 1966, blz. 1422/66.
(2) PB no. 43 van 10. 3. 1967, blz. 639/67.
(3) PB no. 48 van 18. 3. 1966, blz. 673/66.

(in tonnen)

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966
Invoer uit:							
— derde landen	34.974	37.689	26.107	30.547	42.875	44.043	39.003
— de E.E.G.	1.583	700	1.780	3.640	2.960	445	2.279
Totale uitvoer	50	89	29	43	78	89	90

dat bij de vaststelling van bovengenoemde beschikking het Duitse verbruik van ferrosilicomangaan op 45.000 ton en de leveringsmogelijkheden van de andere Lid-Staten op 12.000 ton werden geraamd, welke gegevens bepalend zijn geweest voor de vaststelling van het totale volume van het contingent voor 1966 op 33.000 ton; dat uit bovenstaande gegevens blijkt dat het verbruik van de Bondsrepubliek Duitsland in 1966 weliswaar slechts ongeveer 41.300 ton bedroeg, doch dat de invoer uit de andere Lid-Staten slechts 2.279 ton beliep; dat dit cijfer, hoewel het een stijging te zien geeft ten opzichte van het jaar 1965, niettemin ruim beneden de oorspronkelijke raming blijft; dat deze situatie naar het schijnt moet worden toegeschreven aan een gedeeltelijk gebrek aan technische en commerciële aanpassing tussen de produktiesector en de verbruikssector in de Gemeenschap, en met name aan de kwalitatieve eisen van de Duitse verwerkende industrieën en aan bepaalde onregelmatigheden in de produktie van deze ferrolegering; dat het onder deze omstandigheden dienstig lijkt het totale volume van het toegekende contingent te verhogen tot het peil van de invoer die in 1966 in de Bondsrepubliek Duitsland uit derde landen heeft plaatsgevonden, d. i. met 6.050 ton; dat voor deze verhoging des te meer grond aanwezig lijkt te zijn omdat met ingang van 1968 een gemeenschappelijk tariefcontingent ter grootte van 40.000 ton zal worden geopend, terwijl voordien geen daling van de produktie in de Gemeenschap te verwachten is en door de betrokken verhoging het volume van de gezamenlijke nationale tariefcontingenten voor 1966 niet op 40.000 ton wordt gebracht;

Overwegende dat ten aanzien van het voor het contingent geldende douanerecht de Bondsrepubliek Duitsland ter staving van haar verzoek om voor het gehele contingent vrijdom van recht vast te stellen, geen argumenten naar voren heeft gebracht waarvan de Commissie niet reeds kennis droeg bij de vaststelling van haar bovengenoemde beschikking van 1 maart 1966; dat zij, door opnieuw te wijzen op de moeilijkheden die verbonden zijn aan het bestaan van twee verschillende rechten in het kader van dit contingent, voorbijgaat aan het feit dat enerzijds de bedoelde moeilijkheden niet alleen voor het betrokken geval gelden omdat zij alleen al kunnen bestaan wanneer de toepassing van een enkel recht in het kader van een contingent wordt gevolgd door de wederinstelling van het recht van het gewone douanetarief, en dat anderzijds de wijze van beheer van de nationale tariefcontingenten nog ressorteert onder de bevoegdheid van de begunstigde Lid-Staten, die de passende regelingen dienen te treffen; dat het herhaalde argument, als zou het in het kader van het contingent vastgestelde recht op ferrosilicomangaan voor de Duitse industrie die deze ferrolegering tot ferromangaan verwerkt ongunstige gevolgen met zich brengen, niet doorslaggevend lijkt; dat immers uit de door de Bondsrepubliek Duitsland voorgelegde gegevens blijkt dat de situatie met betrekking tot ferromangaan zich in 1966 in deze Lid-Staat als volgt heeft ontwikkeld:

(in tonnen)

Jaar	Produktie	Binnenlandse verkoop van de Duitse produktie	Uitvoer	Totaal van de invoer	waarvan uit de E.E.G.	Verbruik van de ijzer- en staalindustrie
1966	tot en met 31. 7. 1966: 10.634	6.635	2.589	7.408	6.058	12.587
	gehele jaar: 19.855	11.016	5.047	9.202	7.420	20.405

dat aldus blijkt dat de invoer van ferromangaan uit de andere Lid-Staten in de eerste zeven maanden van het jaar 1966, in welke periode het in het kader van het contingent toegepaste recht nul bedroeg, meer is gestegen en de produktie van ferromangaan meer is teruggelopen dan gedurende de laatste vijf maanden van 1966, waarin ofwel het voor het contingent vastgestelde recht van 0,9 % van toepassing was, ofwel het gewone recht van het Duitse douanetarief; dat het, met betrekking tot de door de overige Lid-Staten op de Duitse ferromangaanmarkt toegepaste prijzen, die aanzienlijk lager zijn dan die van de Duitse producenten, niet mogelijk is geweest op basis van de gedeeltelijke gegevens verstrekt door de Bondsrepubliek Duitsland, welke zich verzet heeft tegen bekendmaking ervan aan de andere betrokken Lid-Staten, een objectieve en bijgevolg voldoend doorslaggevende conclusie te trekken; dat de Franse Regering in dit verband voorts heeft doen weten dat de helft van haar produktie van ferromangaan niet geïntegreerd werd; dat bovendien de voortdurende stijging van de Duitse invoer van ferromangaan uit de andere Lid-Staten redelijkerwijze kan worden toegeschreven aan de geleidelijke verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt; dat de argumenten die door de Bondsrepubliek Duitsland zijn aangevoerd met betrekking tot het in het kader van het contingent vastgestelde recht van 0,9 %, onder deze omstandigheden niet van dien aard zijn dat zij verandering kunnen brengen in de beoordeling die in bovengenoemde beschikking van 1 maart 1966 werd gemaakt en waarbij overigens gezien de sterke concurrentie op de markt van ferromangaan het in het kader van het betrokken contingent geldende recht werd vastgesteld op het betrekkelijk lage niveau van 0,9 %;

Overwegende dat onder deze omstandigheden de verruiming van het contingent met 6.050 ton slechts kan gelden voor het tariefcontingent van 11.700 ton waaraan het recht van 0,9 % is verbonden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het tariefcontingent tegen het recht van 0,9 %, dat de Bondsrepubliek Duitsland gemachtigd werd voor het jaar 1966 in te stellen voor haar invoer uit derde landen van ferrosilicomangaan van post 73.02 D van het gemeenschappelijk douanetarief, wordt van 11.700 ton gebracht op 17.750 ton.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 28 september 1967.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1967

houdende vaststelling van de wereldmarktprijzen voor witte en ruwe suiker voor de periode van 1 oktober 1967 tot 31 december 1967

(67/618/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 44/67/EEG van de Raad van 21 februari 1967 houdende maatregelen tot gemeenschappelijke ordening der markten in de suikersector voor het verkoopseizoen 1967/1968 [1], gewijzigd door Verordening no. 219/67/EEG [2], inzonderheid op artikel 3, lid 3, sub a), tweede alinea, en op artikel 10, lid 2,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, lid 3, sub a), tweede alinea, van Verordening no. 44/67/EEG de wereldmarktprijs voor ruwe suiker gelijk is aan het rekenkundig gemiddelde van de „spot"-noteringen waargenomen op de Beurs van Londen gedurende de eerste 15 dagen van de maand voorafgaande aan het kwartaal waarvoor hij wordt vastgesteld en de onmiddellijk daaraan voorafgaande twee maanden;

[1] PB no. 40 van 3. 3. 1967, blz. 597/67.

[2] PB no. 135 van 30. 6. 1967, blz. 2904/67.